ὅτε ἡ πόλις κινδυνεύει, ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ προσφέρουσιν αὐτῇ τὸ αἷμά των, σύ, ἀτθὶς θυγάτηρ Ἀθηναίων... Ἀλλά, εἰπέ μοι, διατί ὁ ἐραστής σου δὲν εἶνε μετ' αὐτῶν, μὴ εἶνε ἄνανδρος; μὴ ἐλιποτάκτησεν ἢ μήπως ἐκρύβη, ὅτε οἱ ἄλλοι ἀνεχώρουν;

— Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀπήντησεν ἡ Μναῖς, διότι εἶνε υἱὸς ξένου κατοικοῦντος τὴν πόλιν.

— Ὦ! εἶπεν ἡ Ἕλλη ἔντρομος κρύπτουσα διὰ τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπόν της.

Εἶτα ὑψόνουσα τὴν κεφαλὴν ἔθηκε τὰς χεῖράς της ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς Μναΐδος, παρετήρησε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ εἶπεν:

— Ἄκουσον· ἐὰν δυστυχία τις ἐπέλθῃ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων... πρόσεξε!

*
* *

Ἡ Ἕλλη, εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἀπέτεινε πρὸς τὴν Θεὰν τὴν ἑξῆς προσευχήν:

«Ὦ, Θεά! ἂν καὶ ὁ πατήρ μου διὰ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἥρωας· ἂν καὶ οἱ εὑρισκόμενοι ἐν Σαλαμῖνι καὶ θέλησιν ἔχουσι καὶ ἕτοιμοι εἶνε νὰ ἀποθάνωσιν, ἂν καὶ ἐγὼ αὐτὴ οὐδὲν ἄλλο μέλημα εἶχον ἢ σὲ καὶ τὴν πόλιν, ἥτις σοὶ εἶνε προσφιλής, τρέμω μὴ τὸ κακούργημα τῆς Μναΐδος ἐξήγειρεν ἐναντίον μας τὴν ὀργήν σου. Διότι πολλάκις οἱ θεοὶ ἐτιμώρησαν πάντας τοὺς πολίτας ὅλης πόλεως διὰ τὸ πταῖσμα ἑνὸς καὶ μόνου, ὅπως διδάξωσιν ἡμᾶς ὅτι ἡ ἀρετὴ ἑκάστου διαφέρει πάντας. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπιτρέπεις ὅπως τὸ κακούργημα κακῆς καὶ ἀδυνάτου ψυχῆς ἐξαλειφθῇ διὰ τῆς θυσίας καλλιτέρας καὶ ἰσχυροτέρας καρδίας! ὦ, Θεά, σοὶ προσφέρω τὴν ζωήν μου ὡς ἐξιλέωσιν. Λάβε με! λάβε με! Εἰμὶ ἤδη τόσον ἀδύνατος καὶ ἀσθενής, ὥστε εὐκόλως δύναμαι νὰ ἀποθάνω, καὶ θὰ ὑπάγω πρὸς σὲ ὅπως ἐλαφρὸς ἄνεμος ἀποσπᾷ φύλλον ἄνευ χυμοῦ, κατακαὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ὄντως μὲ κατέφαγε, μικρὰν ἔτι, ὁ ἥλιος μεγάλου ἔρωτος. Δὲν ἦτο ἔρως πρὸς ἄνδρα, τὸ γνωρίζεις, οὐδὲ πρὸς πλάσμα καταδεδικασμένον εἰς θάνατον. Δὲν ἀγαπῶ ἢ ὅ,τι θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε. Σὲ ἀγαπῶ, ὦ Θεά, διότι εἶσαι ἡ διάνοια, ἡ ἀρετή, ἡ ἁρμονία· καὶ ἀγαπῶ τὰς Ἀθήνας, διότι εἶνε ἡ πόλις, ἣν ἐξέλεξας, ὅπως ἐν αὐτῇ πλάττῃς ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁμοίωμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ὅμοιον τῇ θείᾳ διανοίᾳ σου. Εἴθε διὰ τοῦ θανάτου μου, διὰ τῆς θερμῆς ἐπιθυμίας, ἧς οὗτος θὰ εἶνε ἡ ἀφετηρία, καὶ διὰ τῆς φιλοτιμίας, ἣν ἡ ἐνθύμησις θὰ διεγείρῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου, εἴθε ταῦτα πάντα νὰ βοηθήσωσι τοὺς σκοπούς σου, ὦ Παρθένε!

»Ἀνήκω εἰς σὲ καὶ θὰ ἀποθάνω εὐχαριστημένη· διότι ἂν ἀποθάνω, εἶνε ἀπόδειξις ὅτι αἱ Ἀθῆναι θὰ θριαμβεύσωσι καὶ σὺ μὲ προκαλεῖς. Λάβε με, δός μοι τὴν νίκην, καὶ εὐδόκησον, ὅπως δυνηθῶ νὰ φεισθῶ τῆς Μναΐδος».

*
* *

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἡ Ἕλλη εἰργάζετο τὸν πέπλον, ἡ δὲ Μναῖς ἔκλαιε δι' ὅσα εἶχον συμβῆ, ὅτε ὁ νεώκορος Θεόδωρος εἰσῆλθε καὶ ἐφώναξε:

— Κακὴ εἴδησις, ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν νηῶν μας διεσπάσθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μάχης καὶ ἡ ἧττα ἡμῶν εἶνε βεβαία.

Ἡ Ἕλλη ἠγέρθη ὠχροτέρα παρά ποτε, ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸς στιγμήν, εἶτα λαβοῦσα τὸν βραχίονα τῆς Μναΐδος εἶπεν αὐτῇ:

— Ἐλθέ!

Ἡ Μναῖς τεταραγμένη ὑπήκουσεν. Ἡ Ἕλλη βιαίως τὴν ἔσυρεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἐνώπιον τοῦ ἀγάλματος τοῦ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο λατρευομένου, καὶ ἕνεκα τῶν διὰ τῆς ὀργῆς δεκαπλασιασθεισῶν δυνάμεών της ἠνάγκασε τὴν ὡραίαν κόρην νὰ γονατίσῃ. Ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ ἐκ τοῦ στήθους της ἐξέβαλε ξιφίδιον· καὶ τοῦτο τόσον ταχέως, ὥστε ἡ Μναῖς δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτήν.

— Καὶ ἤδη ἀπόθανον! εἶπε πρὸς αὐτήν.

Ἤδη ὕψωνε τὸν βραχίονα, ὅτε κρότος σαλπίγγων καὶ φωναὶ χαρᾶς ὑψώθησαν πρὸς τὸν ναόν.

Ὁ Θεόδωρος εἰσῆλθε λέγων:

— Μὲ εἶχον ἀπατήσει· οἱ Πέρσαι κατετροπώθησαν· νίκη! νίκη!

Ἡ Ἕλλη ἀφῆκε τὸ ξιφίδιον καὶ ἔπεσε λιπόθυμος ἐπὶ τοῦ προαυλίου τοῦ ναοῦ, τόσον μεγάλη ἦτο ἡ χαρά της.

*
* *

Μετὰ μῆνα ἤγοντο αἱ ἑορταὶ τῶν μεγάλων Παναθηναίων.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πομπῆς, ἐπὶ μικρᾶς χρυσῆς νηός, ἣν ἔφερον ἓξ τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν, ἔκειτο λάμπων ὁ πέπλος πλήρης εἰκόνων τεχνηέντως ἐπεξειργασμένος. Τὸν πέπλον ἠκολούθουν αἱ δύο νέαι κόραι, ἡ μὲν Μναῖς ἐν ὅλῃ τῇ ἀνθηρότητι τῆς ἡλικίας, ἀμέριμνος καὶ γελῶσα, (διότι ὁ ἐραστὴς αὐτῆς δὲν εἶχε φονευθῇ ἐκ τῆς πτώσεως, λαβὼν μόνον μώλωπάς τινας), ἡ δὲ Ἕλλη μόλις δυναμένη νὰ ἵσταται ὀρθία καὶ θανασίμως ὠχρά, διότι εἶχε κεντήσει τὸν ἱερὸν πέπλον.

Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, ἡ Ἕλλη ἔλαβε μὲ τὰς μικρὰς χεῖράς της τὸν πέπλον καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐνθουσιώδους ἔρωτος, εἰς ὃν εἶχε διαχυθῇ ὁλόκληρος ἡ ψυχή της, καὶ ὅ,τι τῇ ἀπέμενεν ἀκόμη ἐκ τῆς ζωῆς, ἀπέθηκε τὸ λάμπον ὕφασμα εἰς τοὺς πόδας τῆς θεᾶς...

Ἐπειδὴ δὲ αἱ δυνάμεις της ἐξέλιπον, κατέπεσε κάμπτουσα τὰ γόνατα καὶ βαθμηδὸν ἐξηπλώθη ὑπτία εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ πέπλου.

Ἡ Παλλὰς εἶχεν εἰσακούσει τὴν δέησίν της.

Α. Γ. Πρινάρη.

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδροικῶν τελῶν].

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... δρ. 1 (1,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα (τόμοι 2)..... δρ. 4 (4,30)

«Αἱ τίμιαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ edèeγιι Achard..... Λεπτ. 75[90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2.20]

«Ὑπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4.20]

«Κωμῳδίαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]

«Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστόρημα . . Δρ. 1.50 [1.70]

«Παλαιαὶ Ἁμαρτίαι» λυρικὴ συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Λεπτ. 60 [70]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιᾶς μου», λυρικὴ Συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Pouson - De - Terrail ..... δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν..... Δρ. 1.50 [1.70]

«Ἐθελβίνα» μυθιστορία τοῦ Ἄγγλου Ὀρλέν..... Δρ. 1.70 [1.80]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

«Αἰγυπτία Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορική, ὑπὸ Γεωργίου Ἔβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γαλάη, Ἰ. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμα τρεῖς)..... Δρ. 5.50 [6]

«Ἡ μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon..... Δρ. 2[2.20]

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3.30]

«Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως», μυθιστόρ. δραματικώτατον Ξαβιὲ - Δὲ - Μοντεπέν, ἄρτι ἐκδοθέν. Δραχ. ..... 3 [3,30]

«Σύγγραμμα Μαγειρικῆς», Νικολάου Σαράντη (μαγείρου)..... Δρ. 4 [4,30]

«Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)

«Τὸ Τριακοσιάδραχμον Ἔπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυάλη. δρ. 3. (3,30)

«Λέων Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσση Δρ. 1,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Λίκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1,50[2]

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Περιπλανώμενος» Α. Σούτσου..... λεπ. 50 (60)

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Βαβυλωνία», Βυζαντίου..... λεπ. 50 (60)

«Ἡ Ὡραία Παρισινή»..... λεπ. 60 (70)

«Παρισίων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σύη, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίσση (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]

«Ὁ Διάβολο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-Terrail ..... Δρ. 1,50 (1,70)

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχήν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' καὶ Γ' Ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, τοῦ δὲ Δ' πρὸς λεπτὰ 10.

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.*